Arartekoaren ebazpena, 2013ko martxoaren 6koa. Horren bidez, Gatikako Udalari gomendatzen zaio partikularrei osoko bilkurak grabatzeko baimena eman diezaien.

Aurrekariak

1. (...) andreak kexa bat aurkeztu zuen erakunde honetan Gatikako Udalak osoko bilkurak grabatzen utzi ez ziolako.

   Pertsona horrek urriaren 19ko 135/2012 Alkatetza Dekretua jaso zuen. Horren arabera:

   > *"Prohibir la grabación de las sesiones del Pleno por parte de particulares basándose en las potestades conferidas por la ley al Alcalde, y según lo informado en el informe de Secretaría arriba mencionado."*

   2012ko irailaren 26ko udaleko idazkari esku-hartzailearen txosten juridikoak zera ondorioztatzen zuen:

   > *"De lo expuesto, resulta la conclusión de que permitir o prohibir la grabación de las sesiones del Pleno es una facultad discrecional dentro de las potestades de policía que corresponde al alcalde y al propio Pleno, cuando quien lo solicita es un particular. No pudiendo denegarla si estamos ante un medio de información, cuestión que ha de valorar la Corporación Local".*

   Laburpen gisa, honakoa azaltzen zuen txosten juridikoak:

   - Osoko bilkuren publikotasun-printzipioa indarrean dago, edozein gizarte komunikabideren bidez bideratu ahalko dena, internet barne.
   - Bilkuren grabaketa ukatzeko edo eskaintzeko ahalmena alkateari eta Osoko Bilkurari berari dagokie, Auzitegi Gorenak (administrazioarekiko auzietako 3. Sala, laugarren bilkura) 1998ko ekainaren 18ko epaian xedatzen duen moduan. Bertan, udalaren alegazioak bildu ziren, grabagailuen erabilera UBAFAren (Udal Batzordeen Antolamendu eta Funtzionamendu Araudiak) 88. artikuluan jasota ez dagoela esanez.
   - Grabatzea onartuz gero ondoren argitaratzeko, babestu beharreko datu partikularrak izatekotan, eragindakoaren baimena edo datu horien disoziazioa lortu beharko da, Datuak Babesteko Espainiako Agentziak dioen moduan.
   - Kontuan hartu beharra dago informaziorako eskubidearekin sortzen den gatazka, izan ere, Auzitegi Gorenak, 1990ean dagoeneko zehazten zuen informaziorako eskubidea erabiltzearen eskumena informazioaren profesionalena bakarrik zela. Era berean, argudio gisa 2007ko maiatzaren 11ko Auzitegi Gorenaren epaia aipatzen du, komunikabide bati osoko bilkura baten irudiak hartzea eragotzi zion udalaren akordioa baliogabetzat jo zuena.

Prado, 9 01005 VITORIA-GASTEIZ Tel.: (+34) 945 135 118 Faxa: (+34) 945 135 102
E-mail: arartekoa@ararteko.net www.ararteko.net

2. Agiri horiek aztertuta, 2012ko azaroaren 21eko idazki bidez, Arartekoak informazioa eskatu zion Gatikako Udalari eta, errepikakorrak ez izatearren, ebazpen honen oinarri juridikoetan aipatuko ditugun gogoeten berri eman zion.

3. Gatikako Udalak, gure gogoetei erantzunez, 2012ko abenduaren 14ko 164. zk.ko Alkatetza Dekretua bidali zigun. Horren bidez, interesdunak osoko bilkurak grabatzeko ukapenezko ebazpenaren aurka aurkeztutako berraztertzeko errekurtsoa gaitzesten zen, 1998ko ekainaren 18ko Auzitegi Nagusiaren Epaia hizpide dugun gertakariak guztiz aplikagarria dela uste izanagatik.

Aurrekariak ikusita, ebazpena ematea egokitzat jo dugu, ondorengoak kontuan harturik:

Gogoetak

1. Toki Araubidearen Oinarriak arautzen dituen apirilaren 2ko 7/1985 Legeak –TAOL– V. tituluan jasotzen ditu toki erakunde guztiei aplikatu beharreko xedapenak eta IV. kapituluan, zehazki, "Herritarrentzako informazioa eta horien parte-hartzea" aipatzen ditu (69.etik 72.era bitarteko artikuluak). Artikulu horietan, biztanleek herriko jarduerari buruzko informazioa eskuratzeko duten eskubidearekin eta herrian parte hartzeko eskubidearekin erlazionatutako hainbat alderdi arautzen dira. Hala, bi gai horiek gurutzatu egiten dira, biztanleek udal kudeaketan parte hartzeko duten eskubideari hertsiki lotuta baitago toki jarduerari buruz jasotzen duten informazioa.

   Horrela bada, 69.1. artikuluan zera xedatzen du:

   > *"Toki-korporazioek ahalik eta informaziorik zabalena emango dute beren jarduerei buruz eta herriko kontuetan herritar guztien partaidetza bultzatuko dute."*

   Bestalde, TAOLen 70.1 artikuluak hauxe dio:

   > *"Toki-korporazioen osoko bilkurak jendaurrekoak dira. Hala ere, isilpekoak izan daitezke Konstituzioko 18.1 artikuluan aipatutako herritarren oinarrizko eskubideari eragin diezaioketen arazoei buruzko eztabaida eta bozketa, gehiengo osoak hala egiteko erabakia hartzen badu."*

   Laburbilduz, azpimarratuko dugu osoko bilkuren publikotasuna herritar orok udalaren ordezkapeneko organo kolegiatu gorenean parte hartzeko duen eskubidearen adierazle bihurtzen dela edo, beste era batera esanda, herritarren informazio zuzenaren eta herritarrei gai publikoetan parte hartzeko aukera eskaintzen dien bidearen alderdi bikoitzean legeak eskaini duen oinarrizko tresna baten aurrean gaude. Zentzu horretan, azpimarratu beharra dago osoko bilkuren

Prado, 9 01005 VITORIA-GASTEIZ Tel.: (+34) 945 135 118 Faxa: (+34) 945 135 102
E-mail: arartekoa@ararteko.net www.ararteko.net

izaera publikoa lege batean xedatuta dagoela eta ez dago araudi baliokiderik herritarrek eskubide hori erabiltzeko duten modua zehazten edo mugatzen duenik.

Gai horren inguruan, udaleko idazkariak berak, 2012ko urriaren 26ko txosten juridikoan, aplikatu beharreko araudia aipatzerakoan, zera ondorioztatzen zuen *"Rige, por tanto, el principio de publicidad de las sesiones del Pleno, que podrá hacerse efectivo a través de cualquiera de los medios de comunicación social, incluido Internet".* Hala eta guztiz ere, baieztapen hori gorabehera, osoko bilkurak grabatzeko baimena edo debekua alkatearen edo osoko bilkuraren eskumeneko ahalmena dela ondorioztatu du.

2. Testuinguru horretan, 2012ko abenduaren 14ko 164-2012 Alkatetza Dekretua aztertuko dugu. Horren bidez, osoko bilkurak grabatzeko eskaera ukatzen duen ebazpenaren aurka aurkeztutako berraztertzeko errekurtsoa gaitzesten da.

Udalaren ebazpenaren funtsezko oinarria 1998ko ekainaren 18ko Auzitegi Gorenaren Epaia da, EAEANren epaiaren aurka aurkeztutako apelazio errekurtsoa ebazten duena. Epai honek udal apelatzailearen alegazioak bakarrik aztertzen ditu, izan ere, ez dira ez dira Salaren aurrean agertu ez zinegotzi auzi-jartzailea ezta bere talde politikoa ere. Auzitegiak kontuan hartzen duen alegazioa zera da:

> *"...siendo las primeras autoridades en el ente local dotado de autonomía el Alcalde y el Pleno del Ayuntamiento, debe reconocerse a estas autoridades una potestad de policía interna para ordenar el desarrollo de las sesiones del Pleno."*

Ondorioz, hirugarren oinarri juridikoan, Auzitegi Gorenak zera aipatzen du:

> *"De los razonamientos anteriores se deduce que a juicio de esta Sala permitir o prohibir el uso de grabadoras en las sesiones del Pleno entra dentro del ámbito de las potestades de policía del Alcalde y del propio Pleno respecto al desarrollo de las sesiones..."*
>
> .../...
>
> *"En el caso de autos se entiende que deben acogerse las alegaciones del Ayuntamiento y que en consecuencia hay que pronunciarse en el sentido de que el uso de las grabadoras no está contemplado en el artículo 88 del Reglamento de Organización y que la prohibición de dicho uso en el caso de autos tratándose de un pequeño municipio rural, con las relaciones de inmediatividad existentes entre los vecinos no es contraria al ordenamiento jurídico."*

Epai hori berraztertzeko errekurtsoa jaso zuen udal ebazpenak erabilitako argudio nagusia ere izan zen, epaitutako egitatearekin helburu antzekotasun handiagoa duena dela uste delako, Konstituzioaren 20. artikuluaren gaineko Konstituzio Auzitegiaren jurisprudentzia kontuan hartu gabe, ezta erakunde honek aipatutako Auzitegi Gorenarena eta Valentziako Justizia Auzitegi Nagusiarena ere.

Argudio horren aurrean, lehenik eta behin esan beharra dago Auzitegi Gorena, aipatutako epaian, udal apelatzaileak egindako alegazioen inguruan mintzatzen dela, Udal horrek, Konstituzioaren 140. artikuluak aitortzen duen toki erakundeen autonomia printzipioa aipatzen zuen. Epaiak eztabaidaren aldeko ebazpena ematen du alkateari eta Osoko Bilkurari bileren garapena antolatzeko eta, ondorioz, grabagailuen erabilera onartzeko edo ez onartzeko barne-poliziaren ahalmena aitortuz. Hala eta guztiz ere, epaiak eta bere arrazoibideek adierazitakoaren arabera, informazio-askatasunerako testuinguru orokorrean, Espainiako Konstituzioaren 20.1. artikuluaren babesean, barne-poliziaren ahalmen horren erabilerarako ahoz, idatziz edo kopiatzeko beste edozein bitartekoren bidez pentsamenduak, ideiak eta iritziak askatasunez adierazi eta hedatzeko eskubidearekiko kontrasteak izan zitzakeen mugak ez ziren eztabaidagai izan.

Aipatu beharreko bigarren kontua da epaia zinegotzi batek eta bere talde politikoak erabili nahi duten eskubideen gainean azaltzen dela. Zinegotziek eta udaletako talde politikoek herritarrek ez dituzten jarduera eta parte-hartze bideak dauzkate udal jardueran. Gogoeta hauen lehen atalean aipatu dugun eta erreklamatzaileak eskatzen duen araudia da nola eta zer nolako mugekin erabil dezakeen informaziorako eta parte hartzeko eskubidea udalaren ordezkaritza organo gorenean, hau da, osoko bilkuran, izaera publikoa duen horretan.

Azkenik, hurrengo atalean aztertuko dugun moduan, udalari helarazi genizkion gogoetetan aipatutako jurisprudentzia-doktrinak aipatutako 1998ko ekainaren 18koa baino geroagokoak dira eta horietan guztietan berariaz eztabaidatzen da zein muga edo murrizketa onargarriak diren informaziorako eskubidearen erabileran eta, zehazki, Konstituzioaren 20.1. d) artikuluak aitortzen duenari jarraiki, edozein hedabideren bitartez egiazko informazioa emateko edo jasotzeko eskubidearen erabileran.

3. Udalari bere garaian azaldu genion moduan, EKren 20. artikuluak pentsamenduak, ideiak eta iritziak hitzen bidez, idatziz edo erreproduzitzeko beste edozein bitartekoren bidez, modu librean adierazteko eta zabaltzeko eskubidea aitortu eta babestu du. Halaber, azaltzen da eskubide horien gauzatzea ezin dela inolako aldez aurretiko zentsuraren bidez mugatu.

Konstituzio Auzitegiak, jurisprudentzia oinarrituan, manu hori honela interpretatu du: 20. artikuluko askatasunak ez dira bakarrik **herritar bakoitzaren funtsezko eskubideak**, **oinarrizko erakunde politiko baten, hau da, iritzi publiko librearen aitorpena eta bermea** ere baitira. Hori, modu bereizezinean, pluralismo politikoari

Prado, 9 01005 VITORIA-GASTEIZ Tel.: (+34) 945 135 118 Faxa: (+34) 945 135 102
E-mail: arartekoa@ararteko.net www.ararteko.net

lotuta dago, estatu demokratikoaren funtzionamenduaren nahitaezko balioa eta baldintza baita (1990eko otsailaren 15eko 20/1990 KAE).

Bestalde, horrez gain, une honetan 2005eko ekainaren 20ko 159/2005 Konstituzio Auzitegiaren epaia mahaigaineratzen dugu, Konstituzioaren 20.1.d) artikulua urratu izanagatik, prentsa elkarte batek funtzionarioei, ikusleei eta informazioko profesionalei Auzitegi Nazionalaren eraikinetara irudia hartzeko kamerak eramanez sartzea debekatzen zien erabakiaren aurka aurkeztutako babes-errekurtsoa azaltzen duena. Aurkaratutako akordioak jurisdikzio-organoetako magistratu titularrei ahamena eskaintzen zien kasu bakoitzean epaiketa-aretoetara sartzen uzteko. Horrela bada, Konstituzio Auzitegiak, laugarren oinarrian, 56/2004 eta 57/2004 Konstituzio Auzitegiaren Epaietan adierazitakoaren inguruan, zera adierazi zuen:

> *"Pues bien, ha de entenderse que este régimen de prohibición general con reserva de autorización es incompatible con la normativa reguladora del ejercicio del derecho fundamental a la libertad de información actualmente vigente, que establece, conforme a lo que ya se ha expuesto, precisamente, una habilitación general con reserva de prohibición. A la ley está reservada la regulación de las excepciones a la publicidad del proceso (SSTC96/1987, de 10 de junio, FJ 2; y 65/1992, de 29 de abril, FJ 2), que son, al mismo tiempo, para las actuaciones que se pueden celebrar en régimen de audiencia pública, límites de la libertad de información (ATC 195/1991, de 26 de junio, FJ 6). Mientras el legislador, de acuerdo con las exigencias del principio de proporcionalidad y de la ponderación, no limite con carácter general esta forma de ejercicio de la libertad de información, su prohibición o limitación en cada caso forman parte de la competencia que la Ley Orgánica del Poder Judicial y las distintas leyes procesales atribuyen a los Jueces y Tribunales para decidir sobre la limitación o exclusión de la publicidad de los juicios, competencia ésta que ha de ser también ejercida conforme al principio de proporcionalidad», concluyendo que «[n]o es compatible, pues, con la actual legislación reguladora del ejercicio de la libertad de información (art. 20.4 CE) el establecimiento de una prohibición general con reserva de autorización en cada caso del acceso de medios de captación y difusión de imágenes a las audiencias públicas, porque la utilización de tales medios forma parte del ámbito constitucionalmente protegido por el derecho a la libertad de información que no ha sido limitado con carácter general por el legislador. La eventual limitación o prohibición de tal utilización, inicialmente permitida, ha de realizarse de forma expresa en cada caso por el órgano judicial conforme a las exigencias a las que acaba de hacerse referencia» (ibidem)."*

Aipatutako konstituzio jurisprudentziaren bidez zera ondorioztatzen da:

- Entzunaldi publikoetan irudiak hartzeko eta hedatzeko bitartekoak erabiltzea informazio askatasunerako eskubideak konstituzioaren bidez babestutako esparruaren parte da.
- Informazio askatasunerako oinarrizko eskubide horren erabilera ezin da orokorrean mugatu.
- Legea da entzunaldi publikoaren publikotasuna mugatu dezakeen bakarra, informazio askatasunaren murrizketak izanagatik.
- Entzunaldi publiko baten publikotasuna murrizteko eskumena, kasu zehatz bakoitzean, jazotako baldintzak kontuan hartuta, proportzionaltasun printzipioaren arabera erabili behar da.

Konstituzio doktrina hori, gure ustez, arazorik gabe bideratu daiteke udal organoetara eta, are gehiago, ondoren aipatuko dugun Auzitegi Gorenaren epaian azaltzen da. Ondorio gisa aipatuko dugu ez dela aipatutako konstituzioaren printzipioen araberakoa barne-poliziaren eskumena duten organoek orokorrean bilera publikoetara irudiak hartzeko eta hedatzeko bitartekoekin sartzea murriztu edo debekatzea, Legean ez baitago halako murrizketarik. Osoko Bilkuraren mahaiburutzak duen barne-poliziaren eskumenaren erabilerak, osoko bilkura batean jazotako gertaerei jarraiki, neurritasun eta motibazio egokiarekin, neurri murriztaileren bat har zezakeen betiere muga horren helburu nagusia osoko bilkuraren garapen arrunta bermatzea izanez gero.

Zentzu berean, 2007ko maiatzaren 11ko Auzitegi Gorenaren Epaiak Pilar de la Horadadako Udalak aurkeztutako kasazio-errekurtsoa gaitzetsi zuen eta enpresa auzi-jartzaileak udaleko osoko bilkurak baldintza berdinetan grabatzeko zuen eskubidea onartu zuen, udalak bideo grabaketa eta ikus-entzunezko seinalearen hedapena udal zerbitzuen eskura soilik utzi nahi zuen arren. Horrela bada, zuzenbideko lehen oinarrian, instantziaren epaiaren argudioari buruz, zera aipatzen da:

> *"La limitación del acceso a la información de las actuaciones administrativas tiene serias limitaciones –tanto en el nivel constitucional como legal- sobre la base, fundamentalmente, de los derechos individuales de los ciudadanos afectados por el expediente administrativo y por la legislación sobre secretos oficiales; sin embargo, las sesiones plenarias de los Ayuntamientos son públicas y -salvo en casos puntuales en los que, en aplicación de las limitaciones citadas, pudieran declararse formal y motivadamente reservadas- no hay restricción alguna al derecho de la ciudadanía a su directo e inmediato (sic).*

De entre esos medios de acceso de la ciudadanía destacan iniciativas como la de la mercantil demandante de permitir la emisión televisiva de la sesión plenaria, pues implica tanto como la presencia en el pleno de la totalidad de los vecinos que tuvieran interés en ello y que -por las naturales limitaciones de espacio- no podrían normalmente acceder a ello.

La limitación del acceso de las cámaras -la cual no se funda por la Administración en razones de concurrencia de múltiples medios de comunicación que hiciera imposible el acceso de todos por razones físicas y que obligara a la supeditación a un sistema de acreditaciones o de puesta en común de la toma de imágenes- implica una suerte de censura previa de la obtención de la información, privando de esta manera no solo al medio de comunicación demandante de su derecho fundamental, sino obstando también el derecho a la información de los vecinos.

No puede perderse -en este punto- la perspectiva de que el ejercicio de los derechos de información y participación de los ciudadanos en el ámbito político y administrativo se funda -en un extremo esencial- en la libertad de información y que ella se actúa primordialmente a través de los medios de comunicación independientes y no administrativizados, por lo que cualquier género de limitación o censura en la obtención de la información -cual es el caso- se convierte en una conculcación de los principios informadores de estas libertades, esenciales para el funcionamiento del sistema constitucional democrático, y en particular (y en lo que a éste proceso hace, pues en él debe de resolverse la demanda de la mercantil actora) de los derechos fundamentales de los informadores, garantes en definitiva de ese sistema."

Gure ustez erreklamatzaileak azaltzen duen kontua baloratzeko eztabaidaezina den epai horren aurrean, udalak aplikazioa baztertzen du, bere ustez, komunikabideei aplikagarria den arren, partikular batek eskatzen duenean *"es una facultad discrecional dentro de las potestades de policía que corresponde al alcalde y al propio pleno".*

Hala eta guztiz ere, kontua da udalak ezin duela murriztu Legeak egiten ez duen lekuan eta, hedapenezko funtzio hori **"lehentasunez"** komunikabideek burutzen ohi duten arren, ezerk ez du eragozten informazioaren eskuratzea osoko bilkura grabatzea erabakitzen duen herritar batek burutu ahal izatea eta, are gutxiago gaur egun, informazioaren hedapena askoren eskura dagoenean. Gure ustez, ezin da egin oinarrizko arauan oinarririk ez duen interpretazio murriztailerik, Konstituzioaren 20.1.d) artikuluak ez dituelako komunikabideen eskubideak aipatzen, herritarrek hedapenezko edozein bitartekoren bidez komunikatzeko edo egiazko informazioa askatasunez jasotzeko dituzten eskubideak baizik.

Azkenik, maila baxuagoko instantzia den arren, oso interesgarritzat jotzen dugu, aipatutako guztiaren laburpen gisa eta dagoeneko aztertu dugun jurisprudentzia-doktrina aplikatuz, 2009ko urtarrilaren 27ko Valentziako Erkidegoko Justizia Auzitegi Nagusiaren epaia aipatzea. Bertan ondorioztatzen da alkatearen erabakia, osoko bilkuraren grabaketa debekatuz, zuzenbide osoz deuseza dela Konstituzioaren 20.1.d) artikuluan onartutako oinarrizko eskubidea urratzeagatik. Horrela, zuzenbideko oinarrietako laugarrenean honakoa aipatzen da:

"Estos elementos mutatis mutandis son perfectamente extensibles al caso de autos, en la medida en que:

a).- La negativa del Alcalde, carece de toda razonabilidad, y está absolutamente inmotivada porque no se ha producido ninguna alteración del orden público, que merezca ser restaurado para el desarrollo de la sesión.
b).- Quienes pretendían la grabación eran perfectamente conocidos por el Sr. Alcalde, en la medida en que formaban parte de una asociación con la que el ayuntamiento había suscrito un convenio, y en diversas ocasiones había solicitado la grabación de los plenos, lo que le había sido sistemáticamente negado.
c).- La publicidad de las sesiones del Pleno, implica en esencia que, cualquier ciudadano, pueda conocer pormenorizadamente todo cuanto en un pleno municipal acontece.
d).- La transmisión de información en nuestra sociedad no esta restringida ni mucho menos solo, a quienes sean periodistas, de manera que, cualquier ciudadano puede informar, trasladar datos, por cualquiera de los medios técnicos que permiten su tratamiento y archivo, y por supuesto, cualquiera puede mostrar su opinión respecto de los datos que trasmite.
e).- La función de policía del pleno no quiere decir que pueda prohibirse cualquier grabación, sino solo aquellas que manifiestamente impliquen una alteración del orden, que impida el desarrollo de la sesión, y solo en el momento en que, a resultas de dicha grabación devenga imposible la continuación de la misma. Circunstancias estas difícilmente producibles, si el que graba simplemente se limita a grabar.
f).- Los poderes públicos en democracia se caracterizan por su coherencia, y su transparencia; lo primero implica racionalidad; y lo segundo, que sus decisiones no solo pueden, sino que deben ser conocidas por todos los ciudadanos.

Así las cosas, la sala debe concluir que la decisión del Alcalde, prohibiendo la grabación del pleno, es nula de pleno derecho por violar el derecho fundamental reconocido en el artº 20.1 .d de la Constitución".

4. Bestalde, 2012ko abenduaren 14ko ebazpenean -horren bidez alkateak interesdunak aurkeztutako berraztertzeko errekurtsoa ukatzen du- azaltzen

denez, Datu Pertsonalak Babesteari buruzko abenduaren 13ko 15/1999 Lege Organikoaren aipamenari dagokionez, idazkaritzaren txostenean arreta deitzen da, osoko bilkurak grabatzea onartuz gero, lege hori kontuan har dadin.

Kontu horren inguruan egokitzat jo dugu gomendio honetan Arartekoaren ikuspuntua jasotzea, izan ere, idazkariak, 2012ko irailaren 26ko bere txostenean, Datuak Babesteko Espainiako Agentziaren hainbat ebazpen aipatzen ditu eta erreferentzia horiek ez dute bat egiten aztergai dugun egoerarekin, eragindakoaren onespena edo datu horien disoziazioa beharrezkoa den egoerei buruz ari baita.

Agentziak, 0389/2009 eta 0526/2009 txostenetan, bere udaleko udalbatzen soinu-grabaketak egin eta bere web orrialdean zabaltzen dituen partikular baten gainekoan eta udalbatzak grabatu eta bere web orrialdean bildu eta zabaldu nahi dituen udal bati buruzkoan, hurrenez hurren, esku artean dugun kontuan ebatzi du.

Bi txostenek ondorioztatu dute eragindakoak ez duela baimenik behar komunikazioak lege maila duen arau baten babesa duenean (lege organikoaren 11.2.a) artikulua). Tokiko Araubidearen Oinarriak arautzen dituen 7/1985 Legearen 70.1. artikuluak, udalbatzak publikoak direla zehazten duenean, zabaltzea babesten du. Dena den, grabaketa debekatzea onar zitekeen eta ondorioz, korporazioak, salbuespen gisa, eztabaida eta bozketa sekretutzat jo ahalko ditu gehiengoak hala erabakitzen badu, eztabaidak eta bozketak herritarren funtsezko eskubidean, konstituzioaren 18.1. artikuluan aitortutakoan, eragina izan dezaketelako.

Horregatik guztiagatik, gomendio hau egiten dugu, otsailaren 27ko 3/1985 Legeak -erakunde hau sortu eta arautzekoak- 11 b) artikuluan ezarritakoaren arabera:

GOMENDIOA

Interesdunari udalaren osoko bilkurak grabatzeko baimena eman diezaion.

Prado, 9 01005 VITORIA-GASTEIZ Tel.: (+34) 945 135 118 Faxa: (+34) 945 135 102
E-mail: arartekoa@ararteko.net www.ararteko.net